

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 0612-68/2013/14

Datum: 17.2. 2014

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenija izdaja na podlagi tretjega odstavka 109. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006-UPB1, 36/2008-ZPOmK-1, 77/2010-ZSFCJA, 90/2010 Odl.US: U-I-95/09-14, Up-419/09-15, 87/2011-ZAvMS, 47/2012) in 9. člena Splošnega akta o dovoljenju za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/2006 in št. 25/2007), ob uporabi določb Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 47/2009 Odl.US: U-I-54/06-32 (48/2009 popr.), 8/2010, 82/2013), po uradni dolžnosti, v zadevi strokovnega nadzora radijskega programa Radio Center Slovenija, izdajatelja družbe Radio Center, d.o.o., Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa direktor Aleksander Žišt, njega pa po pooblastilu odvetniška družba Čeferin o.p., d.o.o. iz Grosupljega, naslednjo

ODLOČBO

1. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije je v okviru strokovnega nadzora nad izvajanjem programskih zahtev, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa, ugotovila, da družba Radio Center, d.o.o., Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, izdajatelj radijskega programa Radio Center Slovenija, dne 6.9.2013, tega ni razširjal v skladu s programskimi zahtevami, ki izhajajo iz veljavnega dovoljenja za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011, in vsebuje programske zahteve v skladu s tretjo in četrto alinejo prvega odstavka 106. člena Zakona o medijih.
2. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, družbi Radio Center, d.o.o., Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, izdajatelju radijskega programa Radio Center Slovenija, začasno preklicuje dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011, in sicer za čas od 00.00 do 01.00 ure.
3. Začasen preklic, naveden v 2. točki izreka te odločbe, učinkuje 30. dan po vročitvi te odločbe, tako da izdajatelj tega dne od 00.00 do 01.00 ure ne sme razširjati radijskega programa iz dovoljenja za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011.
4. Stroški postopka niso nastali.

Obrazložitev:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (v nadaljevanju: Agencija) v skladu s 109. členom Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006-UPB1, 36/2008-ZPOmK-1, 77/2010-ZSFCJA, 90/2010 Odl.US: U-I-95/09-14, Up-419/09-15, 87/2011-ZAvMS, 47/2012; v nadaljevanju: ZMed) izvaja

strokovno nadzorstvo nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev, ki po navedenem zakonu veljajo za radijske programe.

V okviru omenjenega strokovnega nadzorstva je Agencija po uradni dolžnosti uvedla postopek strokovnega nadzora nad izvajanjem programskih zahtev pri razširjanju radijskega programa Radio Center Slovenija, izdajatelja družbe Radio Center, d.o.o., Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa direktor Aleksander Žišt (v nadaljevanju: izdajatelj), ki se je končal z odločbo št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013 (v nadaljevanju: odločba). Odločba je postala na podlagi sodbe Upravnega sodišča št. I U 560/2013-33 pravnomočna dne 12.11.2013. V odločbi je Agencija ugotovila, da izdajatelj svojega radijskega programa Radio Center Slovenija, ki se je razširjal na radijski frekvenci 106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, radijski frekvenci 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3 in radijski frekvenci 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje, dne 4.7.2012 ni razširjal v skladu s programskimi zahtevami, ki izhajajo iz (njegovega) veljavnega dovoljenja za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011. Agencija je zato izdajatelju naložila, da v roku enega (1) meseca od vročitve odločbe odpravi kršitev zadevnega dovoljenja za izvajanje radijske dejavnosti, na način, da zagotovi izvajanje programskih zahtev, ki jih mora upoštevati pri razširjanju radijskega programa Radio Center Slovenija, in sicer tako, da se vsakodnevno, od 00.00 do 02.00 in od 05.00 do 24.00, torej v času razširjanja mrežnega dela radijskega programa, t.j. radijske mreže Radio Center, istočasno na vseh radijskemu programu Radio Center Slovenija dodeljenih radijskih frekvencah razširjajo po vsebini enake programske vsebine.

Agencija je po izdaji odločbe prejela prošnjo izdajatelja za podaljšanje roka za izvršitev te odločbe, na podlagi katere je z odločbo št. 0612-16/2013/2 z dne 25.4.2013, v skladu s prvo alineo tretjega odstavka 109. člena ZMed, podaljšala rok za izvršitev za dodatnih 45 dni. Odločba št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013 je tako postala v skladu s četrtem odstavkom 224. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 47/09 Odl.US: U-I-54/06-32 (48/2009 popr.), 8/2010, 82/2013; v nadaljevanju: ZUP) izvršljiva s pretekom dne 20.6.2013.

Po preteku roka za odpravo nepravilnosti je Agencija po uradni dolžnosti uvedla nov (predmetni) postopek strokovnega nadzora razširjanja radijskega programa Radio Center Slovenija, ki ga vodi pod opravilno številko 0612-68/2013. V njem je uvodoma preverila, da je dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti za radijski program Radio Center Slovenija, to je dovoljenje z opravilno številko 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011, na naključno izbrani dan, t.j. 6.9.2013, veljavno.

Agencija je v zvezi s frekvencami na oddajnih točkah Tinjan, Ljubljana 3 in Pohorje na podlagi podatkov, ki jih vodi v svojih evidencah, ugotovila, da je izdajatelj naključno izbranega dne 6.9.2013, imetnik naslednjih veljavnih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc:

- odločba št. 893055 z dne 6.12.2010, za radijsko frekvenco 106,4 MHz, oddajna točka Tinjan, ki se vodi pod opravilno številko 38111-66/2010/5;
- odločba št. 893052 z dne 6.12.2010, za radijsko frekvenco 102,4 MHz, oddajna točka Ljubljana 3, ki se vodi pod opravilno številko 38111-66/2010/2;
- odločba št. 891002 z dne 31.8.2009, za radijsko frekvenco 103,7 MHz, oddajna točka Pohorje, ki se vodi pod opravilno številko 38111-74/2009/2 in dopolnilna odločba št. 38111-66/2010/3 z dne 6.12.2010.

Izdajatelj je na podlagi citiranih odločb pridobil pravico uporabe predmetnih radijskih frekvenc za razširjanje radijskega programa Radio Center Slovenija, ki se v času od 02.00 do 5.00 ure razširja kot t.i. matični del Radio Center Slovenija, v času od 00.00 do 02.00 ure in od 05.00 do 24.00 ure pa kot t.i. mrežni del Radio Center.

V okviru predmetnega strokovnega nadzorstva je Agencija opravila analizo vsebin, ki so se na relevantnih radijskih frekvencah (t.j. 106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3 in 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje) razširjale naključno izbranega dne 6.9.2013 v času med 05.30 in 06.30 uro.

Agencija je z analizo lastnih posnetkov ugotovila:

- da so se na frekvenci 106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, v časovnem intervalu od 06:16:23 do 06:20:11 (v trajanju 3 minut in 48 sekund), predvajale oglaševalske vsebine in ločilo v naslednjem vrstnem redu: Steklarstvo Omahen, Moj planet – revija za radovedneže, Avtodom Chiipsy, Harvey Norman – praznujmo skupaj, Story – znani nam zaupajo več, Poslušaj Radio Center tudi na svojem mobilnem telefonu –brezplačna mobilna aplikacija že na voljo, Ločilo (zgolj zvok), Pesem Alanis Morissette - Thank You, Ločilo (najboljši glasbeni mix za vso Slovenijo – Radio Center);
- da so se na frekvenci 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3, v časovnem intervalu od 06:16:23 do 06:20:11 (v trajanju 3 minut in 48 sekund), predvajale oglaševalske vsebine in ločilo v naslednjem vrstnem redu: Harvey Norman – praznujmo skupaj, Steklarstvo Omahen, Družinski kolesarski maraton Radia Center, Moj planet – revija za radovedneže, Harvey Norman – razprodaja vrtnega pohištva, Nogometni september, Poroka.si, Secom, Story – znani nam zaupajo več, Harvey Norman Ljubljana prazni svoj razstavní šotor – totalna razprodaja vseh izdelkov v šotoru, Ekomaraton Maribor, Ločilo (najboljši glasbeni mix za vso Slovenijo – Radio Center);
- da so se na frekvenci 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje, v časovnem intervalu od 06:16:23 do 06:20:11 (v trajanju 3 minut in 48 sekund), predvajale oglaševalske vsebine in ločilo v naslednjem vrstnem redu: Kamnoseštvo Žunko Pragersko, BTC CITY Murska Sobota – Gledališče Kolenc v Beti in Cej s predstavo Tinka v prometnem direndaju, Steklarstvo Omahen, Moj planet – revija za radovedneže, Studio 11 – sejem rabljenih učbenikov, Hyundai – Avtocenter Prstec, Pil, Secom, Weekend media festival, Avtobusni promet Murska Sobota obvešča, Ločilo (najboljši glasbeni miks za vso Slovenijo – Radio Center).

Na podlagi navedenih dejstev o predvajanih vsebinah na frekvenci 106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, na frekvenci 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3 in na frekvenci 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje, je Agencija ugotovila, da so se na navedenih frekvencah istočasno, v časovnem intervalu od 06:16:23 do 06:20:11 (v trajanju 3 minut in 48 sekund), predvajale različne programske vsebine.

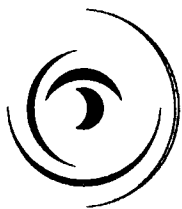
O navedenih ugotovitvah je Agencija z dopisom št. 0612-68/2013/2 z dne 28.10.2013 seznanila izdajatelja, družbo Radio Center d.o.o. in g. Davida Irgoliča, kot odgovornega urednika skupnega programa, in ju v skladu s 146. členom ZUP pozvala k pisni izjasnitvi.

Agencija je dne 7.11.2013 prejela izjasnitev izdajatelja z dne 6.11.2013 (dokument se v spisu vodi pod št. 0612-68/2013/4; v nadaljevanju: izjasnitev z dne 6.11.2013), ki jo je ta podal po svojem pooblaščenju, Odvetniški družbi Čeferin o.p., d.o.o. iz Grosupljega. V izjasnitvi izdajatelj navaja, da mu je Agencija v okviru (prejšnjega postopka) strokovnega nadzorstva radijskega programa Radio Center, ki ga je izdajatelj razširjal na radijskih frekvencah 106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3 in 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje, izdala odločbo št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013, na podlagi katere je moral odpraviti ugotovljeno kršitev veljavnega dovoljenja za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011. Izdajatelj dalje navaja, da je Agencija po poteku roka za odpravo nepravilnosti uvedla postopek strokovnega nadzorstva, ki se vodi pod opr. št. 0612-68/2013. V njem je ugotovila, da so se na navedenih radijskih frekvencah dne 6.9.2013, v časovnem intervalu od 06:16:23 do 06:20:11, predvajale različne programske vsebine, čeprav bi se moral predvajati en oziroma isti mrežni del programa, s čimer izdajatelj ni razširjal programa v skladu z zahtevami iz dovoljenja ter posledično ni deloval v skladu s tretjo in četrto alineo prvega odstavka 106. člena ZMed. Izdajatelj dalje navaja, da je zoper predmetno odločbo sprožil upravni spor, zato po njegovem mnenju, dokler v upravnem sporu ni odločeno o njeni zakonitosti, Agencija predmetnega postopka strokovnega nadzora ni upravičena začeti.

Izdajatelj v nadaljevanju izjasnitve z dne 6.11.2013 navaja, da se kršitev nanaša na predvajanje različnih programskih vsebin, konkretno oglaševalskih vsebin. Izdajatelj izvaja radijsko dejavnost v okviru radijske mreže »Radio Center«, ki pokriva velik del slovenskega ozemlja in v katero je povezanih več regijskih radijskih postaj. Razširjanje programa radijske mreže poteka na način, da se v času skupnega mrežnega oddajanja razširja kot poenoten del programa vseh v mrežo povezanih izdajateljev, ki pa se znotraj oddajnega časa za posamezno frekvenco dopolnjuje z lokalnimi informacijami. Izdajatelj navaja, da kadar gre za radijske programe, ki so povezani v skupno mrežo, se v razvid medijev vpišeta tako matičen program, kot tudi skupni radijski program radijske mreže. ZMed izdajatelju dovoljuje, da v nebistvenih delih spreminja programsko zasnovo medija in po mnenju izdajatelja nikjer ne daje podlage za razlago, da morajo biti na podlagi iste programske zasnove medija identične tudi programske vsebine oz. za stališče, da je treba radijski program z več frekvencah razumeti na način, da gre po času, načinu in/ali obsegu razširjanja lahko samo za popolnoma identične programske vsebine. Izdajatelj še navaja, da zato sočasno predvajanje različnih programskih vsebin (npr. oglasnih sporočil) na različnih frekvencah istega radijskega programa še ne pomeni, da gre za različne programe. Izdajatelj tudi meni, da v programske vsebine ni mogoče šteti oglaševanja, saj le-to ni predmet radijskega dovoljenja, v katerem tudi ni določeno, da se morajo na vseh frekvencah istega medija predvajati identične programske vsebine. Izdajatelj v nadaljevanju še navaja, da je radio predvsem lokalni elektronski medij, v katerem se predvaja tudi lokalne informacije, in da je bil rok za odpravo kršitev prekratek.

Agencija je dne 2.12.2013 prejela dopolnitev izjasnitve izdajatelja z dne 29.11.2013 (dokument se v spisu vodi pod št. 0612-68/2013/8), v kateri ta navaja, da 83. člen ZMed določa, v katerih primerih se lahko radijski programi povežejo v mreže radijskih programov, nikjer pa ne določa, da mora biti program radijske mreže predvajan v blokih ali v točno določenih urah. Agencija zato po mnenju izdajatelja presega svoja pooblastila in omejuje svobodo izbire radijskih vsebin ter želi doseči to, da morajo biti radii vključeni v mreže ob točno določenih intervalih. Agencija lahko nadzira le, ali ima

mreža 25 % skupnih radijskih vsebin in ali ima vsak posamezen radio več kot 20 % lastne produkcije, ne more pa določiti, kdaj morajo imeti enak program. Izdajatelj še navaja, da tudi če je bil program radijske mreže med seboj malce različen, to še ne predstavlja kršitve ZMed. To naj bi izhajalo tudi iz priloženega pravnega mnenja Inštituta za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, junij 2013.

Agencija je dne 3.12.2013 prejela novo dopolnitev izjasnitve izdajatelja z dne 2.12.2013 (dokument se v spisu vodi pod št. 0612-68/2013/9). V njej izdajatelj zahteva, da naj Agencija v skladu s 146. členom ZUP razpiše ustno obravnavo, na kateri se bo lahko izjasnil o vseh dejstvih in okoliščinah predmetnega postopka.

Agencija je dne 9.12.2013 prejela tudi izjasnitev odgovornega urednika skupnega programa z dne 6.12.2013 (dokument se v spisu vodi pod št. 0612-68/2013/10), v kateri slednji po pooblaščenju, odvetniški družbi Čeferin, o.p., d.o.o. iz Grosupljega, navaja vsebinsko enake navedbe, kot jih je izdajatelj podal v izjasnitvi z dne 29.11.2013 (kot so povzete že zgoraj), ter dodaja, da organ na podlagi četrtega odstavka 146. člena ZMed ne sme izdati odločbe, preden ne da stranki možnosti izreči se o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe.

Agencija na tem mestu obrazložitve uvodoma pojasnjuje, da ni mogoče slediti navedbam izdajatelja, da Agencija predmetnega postopka strokovnega nadzora ni upravičena začeti voditi, ker naj bi zoper predmetno odločbo tekel upravni spor. Odločba je postala izvršljiva s potekom dne 20.6.2013, zato je razširjanje radijskega programa lahko podvrženo (novemu) strokovnemu nadzoru, nenazadnje pa je Upravno sodišče odločilo tudi že o njeni zakonitosti (sodba št. I U 560/2013-33 z dne 12.11.2013). Ker je odločba pravnomočna, pravnomočna pa je tudi odločba, s katero je bil rok za izvršitev podaljšan (saj je izdajatelj ni izpodbijal), pa so nerelevantne tudi navedbe izdajatelja o prekratnem roku za izvršitev odločbe.

Agencija ugotavlja, da izdajatelj (in odgovorni urednik skupnega programa) v svojih izjasnitvah priznava ugotovljeno dejansko stanje in s tem dejstvo, da kršitev ni bila odpravljena, pri čemer pa napačno izpeljujeta, da ZMed *»...nikjer ne daje podlago za razlago, da morajo biti na podlagi iste programske zasnove medija identične tudi programske vsebine, ki se dejansko razširjajo na njeni podlagi«* ter da *»...sočasno predvajanje različnih programskih vsebin (npr. oglasnih sporočil) na različnih frekvencah istega radijskega programa samo po sebi še ne pomeni, da gre za različne programe.«*

Agencija pojasnjuje, da ZMed v 105. členu določa, da izda Agencija izdajatelju radijskega programa dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti. Veljavno dovoljenje za izvajanje dejavnosti predstavlja predpogoj za zakonito razširjanje radijskega programa, hkrati pa tudi pogoj za pridobitev pravice do uporabe radijskih frekvenc, potrebnih za razširjanje radijskega programa (v konkretnem primeru v analogni tehniki).

Obvezne sestavine dovoljenja (podatki o izdajatelju programa, podatki o vrsti dejavnosti, ime programa, programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa) in pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenja (prenehanje obstoja imetnika dovoljenja, izbris programa iz razvida medijev pri pristojnem organu), kar vse je taksativno določeno v 106. členu ZMed, nedvoumno nakazujejo namen zakonodajalca, da je institut dovoljenja oblikovan kot zaključen

zajem značilnosti posameznega radijskega programa.

Izdajatelj radijskega programa za konkreten radijski program torej pridobi dovoljenje, ki zajema (vse) značilnosti radijskega programa, t.j. programske zahteve in omejitve radijskega programa, v skladu s katerimi mora radijski program razširjati. Izdajatelju je na podlagi konkretnega dovoljenja dovoljeno razširjati izključno en, s programskimi zahtevami in omejitvami opredeljen radijski program.

Izdajatelj mora v skladu z veljavnim dovoljenjem razširjati radijski program tako, da je ta ne glede na različne platforme (analogna ali digitalna) ali obseg platforme (v primeru analogne platforme to pomeni ena ali več frekvenc) v istem časovnem intervalu isti, t.j., da se istočasno predvajajo ne le iste zvrsti programskih vsebin, temveč tudi po vsebini iste vsebine. Iz nasprotnega, t.j., da se v istem časovnem intervalu razširjajo na različnih frekvencah (po vsebini) različne vsebine, gre ugotoviti, da se na podlagi enega dovoljenja ne razširja en, temveč več radijskih programov, kar pa je nezakonito, ker ni skladno z izdanim dovoljenjem. Posamezen radijski program se torej lahko predvaja le, če ima izdajatelj zanj radijsko dovoljenje. Eno dovoljenje je izdano za en radijski program, zato eno dovoljenje ne dopušča predvajanja več različnih radijskih programov. Če želi izdajatelj predvajati različne programske vsebine (in s tem različen radijski program), mora za vsak tak program pridobiti svoje dovoljenje.

V primeru radijskega programa, katerega izdajatelj se je programsko povezal z drugimi izdajatelji na podlagi odločbe Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport in kot to omogoča 83. člen ZMed, izda Agencija na vlogo izdajatelja dovoljenje za izvajanje dejavnosti, ki (sedaj) zajema tudi programske zahteve in omejitve, ki jih mora izdajatelj upoštevati v času, ko se v njegovem radijskem programu razširja mrežni del programa, t.j. radijska mreža. Programske zahteve in omejitve, ki jih mora izdajatelj upoštevati v času, ko se ne razširja mrežni del, t.j. ko se razširja t.i. »matični del« programa, pa se ustrezno spremenijo. Za izdajatelja, kateremu je bilo izdano tako dovoljenje, velja povsem enako, in sicer, da sme na podlagi enega dovoljenja razširjati (le) en radijski program. V zvezi s tem je treba namreč opozoriti, da radijska mreža nima svojega dovoljenja. V primeru radijskega programa, katerega izdajatelj se je programsko povezal z drugimi izdajatelji, namreč ne gre za razširjanje dveh radijskih programov, temveč za razširjanje enega radijskega programa (v konkretnem primeru Radio Center Slovenija), ki v določenih časovnih terminih razširja mrežni del programa, konkretno radijsko mrežo Radio Center, v preostalih časovnih terminih pa prej omenjeni »matični del« radijskega programa Radio Center Slovenija.

Dovoljenje kot posamični upravni akt, katerega naslovnik je izdajatelj radijskega programa, med drugim določa ime radijskega programa, v primeru programsko povezanega izdajatelja pa tudi ime radijske mreže, ki naj bi se razširjala v okviru tega radijskega programa. Iz navedenega in zgoraj razloženega izhaja, da izdajatelj v skladu s takim dovoljenjem razširja radijski program le (ob predpostavki doseganja in izpolnjevanja tudi vseh drugih programskih zahtev in omejitev), če razširja točno določen radijski program, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, t.j. radijski program, ki v nekih določenih časovnih terminih razširja (tudi) točno določen mrežni del programa, t.j. točno določeno radijsko mrežo. Da je mogoče trditi, da je izdajatelj ravnal v skladu z dovoljenjem in razširjal točno določen mrežni del programa, t.j. točno določeno radijsko mrežo, se mora v vseh radijskih programih programsko povezanih izdajateljev, ki dejansko razširjajo mrežni del, oz. kot je

primer v predmetni zadevi, na vseh radijskih frekvencah, ki se uporabljajo za razširjanje istega radijskega programa, razširjati en mrežni del, t.j. ena radijska mreža. To pomeni, da mora ta del nujno biti isti, torej istočasno se morajo predvajati (po vsebini) iste vsebine, sicer ni mogoče trditi, da se je v tistem času predvajal en, temveč se je predvajalo več različnih mrežnih delov programa.

Povedano drugače: če je mogoče ugotoviti, da se istočasno na različnih frekvencah razširjajo (po vsebini) različne programske vsebine, ni mogoče trditi, da se razširja en radijski program; v primeru programsko povezanega izdajatelja in ugotovljenih razlik v času razširjanja mrežnega dela pa, da se ne razširja en mrežni del, t.j. ista radijska mreža. To posledično pomeni, da razširjanje radijskega programa ni skladno z dovoljenjem. S tem je podana tudi kršitev tretje alineje prvega odstavka 106. člena ZMed, saj so se pod istim imenom razširjali (v konkretnem primeru trije) različni radijski programi. Glede na to, da izdajatelju predmetno dovoljenje dopušča razširjanje le enega radijskega programa, t.j. Radia Center Slovenija, bi moral pod to identifikacijo razširjati le ta (en) program.

Izdajatelju je bilo za razširjanje radijskega programa Radio Center Slovenija, določenega v dovoljenju, dodeljenih več radijskih frekvenc. Vseh 24 ur na dan se tako izdajatelj radijski program predvaja na *istih frekvencah*. V okviru predvajanja radijskega programa lahko izdajatelj predvaja katerekoli lokalne informacije, a jih mora predvajati na vseh frekvencah enako, torej v istem času iste vsebine. V nasprotnem primeru gre za diferenciacijo in tolikšno število radijskih programov kot je izdajatelju dodeljenih frekvenc, saj različna radijska vsebina avtomatično pomeni različen radijski program. Radijski program, ki se na različnih frekvencah predvaja različno, ni isti radijski program.

Radijska frekvenca namreč ni in ne sme biti razlikovalni faktor pri razširjanju programskih vsebin, saj gre le za prenosno pot oziroma tehnični parameter (prostor, kanal), ki je nujno potreben za razširjanje programa prek radijskih valov in torej v praksi zgolj omogoča »fizično« oddajanje radijskega programa iz posameznega dovoljenja. Ker nobena frekvenca v Republiki Sloveniji nima nacionalnega pokrivanja, se radijski program v primeru nacionalnega pokrivanja iz tehničnih razlogov ne more oddajati na eni frekvenci, temveč mora za to izdajatelj nujno pridobiti več frekvenc. V kolikor bi bilo tehnično možno, bi imel izdajatelj le eno frekvenco in s tem avtomatično (tehnično) možnost predvajati le en radijski program. Vendar pa izdajatelj v konkretnem primeru nezakonito izkorišča dane tehnične omejitve frekvenčnega prostora na način, da radijski program diferencira glede na posamezno frekvenco, kar pa z vidika ureditve radijskih programov po ZMed in radijskega dovoljenja pomeni kršitev.

Izdajatelj v zvezi s tem navaja, da Agencija presega svoja pooblastila in omejuje svobodo izbire radijskih vsebin ter želi doseči to, da bi bili radii vključeni v mreže ob točno določenih intervalih. Glede na vse zgoraj pojasnjeno in ob upoštevanju dejstva, da je odločba št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013 pravnomočna, navedbam izdajatelja ni mogoče slediti. Slednja navedba je poleg tega, da je povsem nerelevantna, tudi napačna, saj predmet tega strokovnega nadzora niso intervali, kdaj naj se razširja mrežni del radijskega programa, Agencija pa vanje tudi ne posega. Časovne intervale, kdaj so izdajatelji vključeni v mrežo, si ti namreč določijo sami, in sicer v radijskem dovoljenju (teh se morajo nato tudi držati, kar pa ni bil predmet tega postopka). Gornjih ugotovitev Agencije pa ne morejo ovreči niti navedbe iz priloženega pravnega mnenja Inštituta za javno upravo pri Pravni fakulteti, junij 2013. Citirano pravno mnenje se nanaša zlasti na identifikacijo radijskega programa, v zvezi z vprašanji konkretnega postopka, ki so predvsem v nezakoniti diferenciaciji radijskega

programa v času razširjanja radijske mreže Radio Center, pa ne upošteva vseh relevantnih dejstev ter ureditve radijskega dovoljenja in zahtev, ki iz njega izhajajo. Vsled navedenega parcialni zaključki avtorja o tem, da ZMed ne opredeljuje načina izvajanja programskih povezav radijskih postaj in da ni zakonske omejitve, ki bi posegla v svobodno oblikovanje vsebine, za ta postopek ne morejo biti relevantni, saj kažejo na napačno razumevanje izvajanja radijske mreže in radijskega dovoljenja, kot tudi obsega strokovnega nadzora. Na to kaže tudi (sicer pravilna) navedba avtorja, da je vsebina mreže prepuščena izdajateljem radijskih programov in njihovi organizacijski oziroma ustvarjalni avtonomiji, saj izbira vsebine sploh ni predmet tega postopka. Izdajatelj lahko predvaja katerokoli vsebino, vendar pa jo mora na vseh frekvencah **v času, ko na njih razširja mrežni del svojega radijskega programa**, enako. V zvezi s tem so nerelevantne tudi navedbe izdajatelja, da mu ZMed dovoljuje, da v nebitvenih delih spreminja programsko zasnovo, saj v primeru razširjanja programa tako, da je ta na vsaki frekvenci drugačen, ne gre za vprašanje (ne)bistvene spremembe programske zasnove radijskega programa (17. člen ZMed). Ta se bi namreč lahko nebitveno spremenila, vendar bi morala biti na vseh frekvencah še vedno predvajana enako.

V zvezi z izjasnitvijo izdajatelja, da *»...v programske vsebine na noben način ni mogoče šteti oglaševanja, saj le-to ni predmet radijskega dovoljenja«*, Agencija pojasnjuje, da je ZMed tisti, ki določa, kaj so programske vsebine, in ne radijsko dovoljenje. Na podlagi ZMed je tudi razširjanje oglaševalskih vsebin podvrženo nadzoru programskih zahtev in omejitev, ki v skladu z veljavno zakonodajo veljajo za radijske programe, enako kot razširjanje katerekoli druge zvrsti programskih vsebin (npr. informativne, izobraževalne, kulturno-umetniške...). Izhajajoč iz definicije programskih vsebin iz 2. člena ZMed, predstavljajo oglaševalske vsebine podmnožico programskih vsebin, radijski program pa je na podlagi logične razlage 65. in 66. člena ZMed mogoče opredeliti kot razširjani skupek programskih vsebin. Da so oglasi del programskih vsebin, izhaja dalje tudi iz drugega odstavka 46. člena ZMed, ki določa, katere *programske vsebine* ne štejejo za oglase (kar pomeni, da oglasi sicer štejejo za programske vsebine), kot tudi iz Metodologije nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev in radijskih programov (Ur. l. RS, št. 31/2012), ki v 23. členu določa, da so oglasi oglaševalske vsebine v radijskih programih.

Ob upoštevanju dejstva, da je strokovnemu nadzoru podvržen radijski program, t.j. vse programske vsebine, ki jih radijski program razširja v okviru svojega oddajnega časa, in ob upoštevanju, da ni zakonske izjeme, ki bi se nanašala na oglaševalske vsebine, tako ni mogoče trditi, da (1.) oglaševalske vsebine niso podvržene strokovnemu nadzoru in (2.) da zanje ne velja enako kot za ostale programske vsebine, torej da **morajo biti na vseh frekvencah radijskega programa Radio Center Slovenija istočasno predvajane po vsebini enake programske vsebine**. Tudi dejstvo, da oglaševalske vsebine niso izrecno navedene v dovoljenjih za izvajanje radijske dejavnosti, jih nikakor ne izloči iz obsega strokovnega nadzorstva radijskega programa. To, da mora izdajatelj predvajati istočasno na vseh frekvencah po vsebini isto programsko vsebino (t.j. po vsebini iste kulturne, športne, informativne, oglasne in druge vsebine), izhaja namreč že iz zasnove ureditve radijskega programa in dovoljenja, in sicer zlasti dejstva, da gre za dovoljenje za točno določen radijski program (vsak radijski program je sestavljen iz več programskih vsebin, ki se morajo razširjati povsod enako ne glede na število dodeljenih frekvenc). Prav tako neutemeljene so zato navedbe izdajatelja, da je programskim zahtevam iz dovoljenja zadoščeno, če se v istem časovnem intervalu razširja le isto vrsto programskih vsebin. To bi namreč avtomatično pomenilo povsem različne radijske programe, saj bi se po tej logiki istočasno predvajale npr. različne zabavne oddaje, različne

kulturne vsebine, različna poročila itd., kar pa ne bi bil več en radijski program.

Izdajatelj je v izjasnitvi z dne 2.12.2013 (opr. št. 0612-68/2013/9) podal tudi zahtevo za razpis ustne obravnave, ki jo izdajatelj po svojem pooblaščenju pavšalno utemeljuje z izvrševanjem načela zaslišanja stranke na podlagi 146. člena ZUP. Smiselno enak predlog s podobno utemeljitvijo je podal tudi odgovorni urednik skupnega programa v izjasnitvi z dne 6.12.2013. Agencija se strinja, da ima izdajatelj možnost predlagati razpis ustne obravnave (na tak predlog upravni organ sicer ni vezan, pri čemer ustna obravnava v predmetnem postopku v skladu z določbo 154. člena ZUP ni obvezna), vendar pa namen ustne obravnave ni samo v uresničitvi načela zaslišanja stranke, temveč tudi oziroma zlasti v uresničitvi načela materialne resnice. Cilj ustne obravnave je namreč v razjasnitvi merodajnih dejstev v zadevi in v tem okviru v izvajanju dokazov, ki so potrebni za njihovo ugotavljanje. V skladu z drugim odstavkom 145. člena ZUP uradna oseba, ki vodi postopek, samostojno določa potek ugotovitvenega postopka in katera dejanja naj se v postopku opravijo. Agencija na tej podlagi ugotavlja, da izvedba ustne obravnave v predmetnem postopku ni potrebna, saj ne bi v ničemer doprinesla k dodatni razjasnitvi zadeve. Na podlagi analize, ugotovitev v postopku in izjasnitev izdajatelja ter odgovornega urednika skupnega programa so bila namreč v celoti in popolno ugotovljena vsa pravno relevantna dejstva, ki so pomembna za odločitev v predmetni zadevi - sploh ob dejstvu, da se izdajatelj povsem strinja z ugotovitvijo dejanskega stanja in da ugotovljeno ravnanje (kršitev) priznava.

Glede uresničevanja izvrševanja načela zaslišanja stranke pa Agencija dodaja, da izvedba oziroma udeležba na ustni obravnavi ni edini način uresničitve predmetnega načela, temveč je Agencija izdajatelja pisno pozvala na izjasnitev in ga seznanila z vsemi relevantnimi dejstvi in ugotovitvami. Izdajatelj se je imel možnost izjasniti in predlagati ter predložiti dokaze ves čas postopka, navedeno pravico pa je tudi izkoristil, saj je podal tri izjasnitve in predlagal izvedbo ustne obravnave. Na izjasnitev je bil pozvan tudi odgovorni urednik skupnega programa, g. Irgolič, ki je na poziv prav tako odgovoril. S tem je bilo izdajatelju in odgovornemu uredniku v celoti omogočeno izvajanje njihovih procesnih pravic, in sicer, da se udeležujeta ugotovitvenega postopka, se izjavita o vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev, ter izpodbijata morebitne ugotovitve in navedbe organa, s katerimi se ne strinjata.

Agencija je dne 21.1.2014 prejela izdajateljevo zahtevo za ustavitev postopka (dokument se v spisu vodi pod opravilno št. 0612-68/2013/11), v kateri izdajatelj obširneje navaja, da naj bi predmetni postopek pomenil poseg v njegovo pravico do svobode izražanja, v zvezi s čimer se sklicuje tudi na Ustavo RS, Konvencijo človekovih pravic in temeljnih svoboščin in na stališča Ustavnega sodišča ter ESČP. Izdajatelj še navaja, da je pravica do svobode izražanja lahko omejena le z zakonom, in ponavlja, da v konkretnem primeru v ZMed ni podlage za odločitev, ki izdajatelju preprečuje predvajanje različnih oglasnih vsebin na različnih frekvencah, niti ta ne izhaja iz dovoljenja. Navedeno je Agencija obširno pojasnila že zgoraj, zato se v izogib ponavljanju sklicuje na svoje navedbe, na tem mestu pa dodaja, da predmetni postopki ne posegajo v pravico do svobode izražanja, temveč le vzpostavljajo zakonito stanje. Pri tem izdajatelj ni omejen v svoji pravici do svobode izražanja in razširjanja oglasov, mora pa spoštovati veljavno dovoljenje in razširjati en program na vseh frekvencah enako. Izdajatelj spornost strokovnega nadzora utemeljuje tudi z navajanjem, da »poseg [...] predlagatelju preprečuje, da bi v okviru t.i. sinhroniziranih časovnih lokalnih oken predvajal oglase, ki zadevajo poslušalce določene regije«. Agencija na tem mestu

pojasnjuje le, da navedeni argument ni relevanten za zadevni postopek, saj so t.i. lokalna časovna okna predmet t.i. matičnega dela radijskega programa, medtem ko je predmet tega postopka ugotavljanje skladnosti razširjanja radijskega programa z zahtevami iz dovoljenja, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju radijskega programa, v času razširjanja t.i. mrežnega dela.

Za ugotovitev skladnosti razširjanja radijskega programa s programskimi zahtevami iz dovoljenja, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa, je torej nujno treba ugotoviti, da se na podlagi enega dovoljenja za izvajanje dejavnosti razširja en program. Temu v konkretnem primeru dne 6.9.2013 ni bilo tako, kot je bilo obširno utemeljeno zgoraj. Ker torej izdajatelj radijskega programa v mrežnem delu ni razširjal na vseh frekvencah (ki so le prenosna pot) enako, ni razširjal mrežnega dela programa, ki bi ga v skladu z izdanim dovoljenjem moral, pomeni, da ni razširjal radijskega programa, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, zato Agencija ugotavlja neskladnost razširjanja radijskega programa z zahtevami iz dovoljenja, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa, in jih dovoljenje vsebuje v skladu s tretjo in četrto alinejo prvega odstavka 106. člena ZMed.

Agencija je na podlagi vsega zgoraj navedenega ugotovila, da predmetna kršitev predstavlja kršitev, ki je istovrstna kršitvi, ugotovljeni z odločbo agencije št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013.

Agencija je dne 28.1.2014 prejela ponovno zahtevo izdajatelja za ustavitev postopka z dne 27.1.2014 (dopis se v upravnem spisu vodi pod opravilno št. 0612-68/2013/12), ki pa jo tokrat izdajatelj utemeljuje z navedbami, da naj bi od 25.1.2014 dalje na nadzorovanih frekvencah razširjal enoten program, skladno z odločbo št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013, v dokaz česar je predložil tudi posnetke radijskega programa.

Kljub temu, da morebitno naknadno pravilno predvajanje radijskega programa v ničemer ne vpliva na ugotovitev, da izdajatelj kršitve po preteku roka ni odpravil, je Agencija v skladu z načelom proste presoje dokazov in samostojnosti pri odločanju na podlagi lastnih posnetkov opravila še eno analizo vsebin, ki so se na relevantnih radijskih frekvencah (106,4 MHz z oddajne točke Tinjan, 102,4 MHz z oddajne točke Ljubljana 3 in 103,7 MHz z oddajne točke Pohorje) razširjale naključno izbranega dne 6.2.2014 v času med 05.30 in 06.30. Na podlagi analize je Agencija ugotovila, da med razširjanimi programskimi vsebinami, na predmetnih treh frekvencah, ni bilo razlik, kar je skladno z izjavo oziroma navedbami izdajatelja v zvezi s tem iz predmetne izjasnitve z dne 27.1. 2014.

Vendar pa ugotovitve iz analize kasneje predvajanih programskih vsebin, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da je izdajatelj naknadno, in sicer na naključno izbran dan 6.2.2014, predvajal po vsebini iste programske vsebine in s tem s kršitvijo prenehal, ne morejo vplivati na dejstvo, da je Agencija v radijskem programu Radio Center Slovenija, predvajanjem dne 6.9.2013 kršitev ugotovila. Izdajatelj bi namreč moral po vsebini iste programske vsebine predvajati že v prvem analiziranem času, česar pa ni storil, kar pomeni, da kršitve v roku, kot mu je bilo naloženo z odločbo št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013, ni odpravil. Agencija glede na vse zgoraj navedeno ugotavlja, da po preteku roka za odpravo kršitve, ki je določen v 3. točki izreka odločbe št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013 in ki je bil podaljšanem z odločbo št. 0612-16/2013/2 z dne 21.4.2013, kršitev, ugotovljena z odločbo št. 0612-76/2012-14 z dne 8.3.2013, ni bila odpravljena.

Skladno z drugo alineo tretjega odstavka 109. člena ZMed mora Agencija, če ugotovi, da po poteku roka za odpravo kršitve ugotovljene kršitve niso odpravljene, dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti izdajatelja za največ tri mesece začasno preklicati.

Pri odločitvi, za koliko časa naj dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti prekliče, je Agencija omejena le z najdaljšim rokom preklica, ki znaša tri mesece, sicer pa ima Agencija diskrecijsko pravico v zvezi z določitvijo trajanja začasnega preklica. Pri določitvi trajanja začasnega preklica je Agencija upoštevala zlasti naravo kršitve in naravo sankcije, upoštevala pa je tudi dejansko stanje, ugotovljeno dne 6.2.2014, ki je v tem delu potrdilo navedbe izdajatelja iz izjasnitve z dne 27.1.2014. Glede narave kršitve, ugotovljene dne 6.9.2013, je Agencija, kot navedeno že zgoraj, ugotovila, da gre za kršitev, ki je istovrstna kršitvi, ugotovljeni z odločbo agencije št. 0612-76/2012/14 z dne 8.3.2013. Iz navedenega izhaja, da je izdajatelj po preteku roka za odpravo kršitev dne 6.9.2013 še vedno predvajal različne vsebine in ni odpravil ugotovljene kršitve programskih zahtev, ki jih mora spoštovati pri razširjanju svojega radijskega programa v skladu z ZMed. S tem je podan zakonski dejanski stan iz druge alinee tretjega odstavka 109. člena ZMed, iz katerega sledi obveznost Agencije odrediti sankcijo, določeno v tej alineji t.j. začasen preklic dovoljenja za izvajanje dejavnosti. Sankcija iz druge alineje tretjega odstavka 109. člena ZMed ne predstavlja zgolj urejevalnega ukrepa (kot je to v primeru odločbe, izdane na podlagi prve alineje tretjega odstavka 109. člena ZMed), temveč gre tudi za sankcijo kaznovalne narave. Zato je Agencija pri določanju časa trajanja začasnega preklica upoštevala tudi dejstvo, da je izdajatelj naknadno, dne 6.2.2014, v analiziranem času med 05.30 in 06.30, razširjal po vsebini identične programske vsebine. Kljub navedenemu sicer ni mogoče spregledati dne 6.9.2014 ugotovljenega dejanskega stanja (t.j. da izdajatelj kršitve ni odpravil in je razširjal različne programske vsebine, zaradi česar mu mora biti naložena sankcija), je pa lahko okoliščina, da je s kršitvijo naknadno prenehal, olajševalna okoliščina pri določitvi trajanja začasnega preklica dovoljenja za izvajanje dejavnosti. Agencija je zato izdajatelju preklicala dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011 za minimalni potreben čas, ki je še sorazmeren z naravo in posledicami kršitve, ki so nastajale do njene odprave, in je na tej podlagi v skladu z drugo alineo tretjega odstavka 109. člena ZMed odločila tako, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Četrty odstavek 224. člena ZUP določa, da postane odločba izvršljiva s pretekom roka, v katerem se mora dejanje, ki je predmet izvršbe, opraviti. Agencija je zato odločila, da začne rok za izvršitev odločbe, to je začasen preklic dovoljenja, naveden v 2. točki izreka te odločbe, teči oziroma učinkovati 30. dan po vročitvi te odločbe, kot izhaja iz 3. točke izreka te odločbe. Navedeno pomeni, da mora izdajatelj 30. dan po vročitvi te odločbe ob 00.00 uri prenehati z razširjanjem svojega radijskega programa, za katerega ima izdano dovoljenje št. 38161-8/2011/4 z dne 31.5.2011, in s ponovnim oddajanjem pričeti ob 01.00 uri.

V primeru, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu, ki izhaja iz izreka te odločbe, svoje dejavnosti najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ne uskladi z zahtevami Agencije, lahko Agencija v skladu s tretjo alinejo tretjega odstavka 109. člena ZMed dovoljenje za izvajanje radijske dejavnosti izdajatelja razveljavi.

Agencija je v postopku ugotovila, da stroški postopka niso nastali, niti jih ni uveljavljala stranka sama. Skladno s petim odstavkom 213. člena ZUP je zato Agencija odločila tako, kot izhaja iz 4.

točke izreka te odločbe.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, v nadaljnjem besedilu; ZEKom-1) sta odločba ali drug posamičen akt Agencije v upravnem postopku dokončna, razen če ZEKom-1 ne določa drugače. Ker za predmetno odločbo ZEKom-1 ne določa drugače, pritožba zoper to odločbo ni možna, dovoljeno pa je sprožiti upravni spor.

Pravni pouk:

Zoper to odločbo je v skladu s 192. členom ZEKom-1 mogoče sprožiti upravni spor v roku 30 dni od njene vročitve. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, in kateri je potrebno priložiti tudi to odločbo v kopiji ali izvirniku.

Postopek vodila:

Saša Gnezda

Odgovorna oseba

po pooblastilu št. 0202-1/2014/3- z dne 12.2.2014

Mark Pohar

Namestnik direktorja

Vročiti: - pooblaščenca, odvetniški družbi Čeferin o.p., d.o.o., Taborska cesta 13, 1290 Grosuplje, po 91. členu ZUP